

bi'SAYFA

Kendi gitti,
İsmi bile kalmadı yadigar.

Orhan Veli Kantık

İki Haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 21
2024/Şubat 1

Tanıdık Çehreler

Aslında ayrı sıfatlar
ama aynı adamlar.
Hepsinin kafatasında,
farklı hayatlar.
Şimdikinden farklı.
Kaçtıktça koşan gölgeleri,
Kapkaranlık düşünceleri
Çıkmaz sokağın üera köşesi
Gece dolunay, olmadan
Ay güneşten de parlak
Böylesinden farklı işte,
Adamların kafasındaki.
Yürekləri ısıtıp dağıtan
karanlığı
Tam da böyle gülen dudaklar
Hafif dünya, süt beyaz yeni
bir sayfa gibi farklı hayatlar.

Gözler

Söyleyecek söz kalmayınca dilde, gözler
konuşmuş hararetle. Ben o mavi gökyüzünün
altında nice güneşler batırdım, kendim de
batarken en dibe.

Duyguları gözlerden okudum hep, tekrar ve
tekrar. En karmaşık, meçhul ve müphem olanları
bile... Gözbebeklerinden dosdoğru okudum.

Bazen kaçmak istedim, sınıksız gözlerimi
yumdum. Anlamaya çalıştım, anlayamayınca
biçare açtım tekrar. Baktıkça dünyaya en çok da
gökyüzüne, anladım dünyanın da gözleri de
masmavi gökler. Öylece anlaşılmayı bekler. İnsan
gibi, ama ondan kolay... Çünkü insanoglu
karmaşık, söylene en kirli düşünceler bile
yorgun olur muydu gözler? Gerek kalmaz; kan
çanağı gözler, bastırılmış duygular, hiç
yaşanmamış hisler ve hiç kurulmamış cümlelerle
dolmuş dünya, gökyüzünde.

SÜHEYLA BİLGİN

Dış Kapı

Apartmanın kapısı kilitli. Ama neyse ki açmak
için bir anahtara ihtiyaç yok. Bir zamanlar vardı.

Fakat bu zorunluluk, her seferinde
anahtarı deliğe yerleştirmek suretiyle açma
zahmetinden, birçok
anahtar arasından doğru anahtarı bir türlü
bulamamaktan ya da
evden çıkmadan anahtarı almayı unutmaktan
dolayı karşılaşılan ve
aşılması zor engeller sebebiyle ortadan
kalkmıştır. Kaldırılmıştır!

Birilerince, birilerinin müdahalesiyle. Kendi
kendine değil. Kısa bir
süreliğine kapının tamamen açık olması, çözüm
yolu olarak
kullanılsa da hem bir anda bastırılan soğuklar hem
de apartman
sakinlerinin ve bilhassa ilk katta oturanların
güvenlik endişeleri farklı
arayış yollarına itmiştir. Çareyi demir kapıya bir
delik açmakta ve bu
delikten geçirilen telin bir ucunu dışarıda bırakıp
diğer ucunu da

içerideki açma mandalına sarmakta buldular.
İkel zaman kilit
mekanizmalarını andıran bir düzene kurdular,
basit elektrik devresi
kurmaktan öte bir şey öğretilmeyenler. Baktılar
ki fayda yok
dışarıdan, ilk çağlardan başlayarak, kendi
kendilerine keşfederek
ulaşacakları diğer tarih çağlarına.

TAHİR SOLMAZ

Arzularmerdiveni

“Umutsuz yaşanmıyor. İnsan, beklemeden
yapamıyor. İnsan, bir
şeyleri kovalamadan, peşinden gitmeden,
hakkında rüyalara
dalmadan edemiyor. Bu, insan olmanın
bilmemkaçınıcı temel
gereği. İnsan hevesleniyor. İnsan
arzuluyor. İnsan, ne kadar çok
şeye sahip olursa olsun yahut şimdiye
kadarki tüm isteklerini elde
etmiş olursa olsun yine de kendisine
istemeyi, arından gitmeyi
gerektirecek başka şeyler de bulacaktır
mutlaka. İnsan doymaz.
İnsan istek ve arzular, mide gibi belirli
hacme sahip bir yerde
toplanmaz. Zihninin ve düşüncelerinin ve
düşüncelerinin
içerisinde barındırabileceği sınırsız heves
ve arzuya sahip olabilir.
Bir ihtiyaç olarak, yani yemek yemek gibi
bir ihtiyaç olarak
görülebilir fakat aralarında bariz bazı
farklar vardır. Açlık gibi
değildir, yedikle doymaz. Elde edince
yetinmez. Aksine daha da
iştahlanır, Göğze uzanmış, sonu
görünmeyen bir merdiven gibidir
arzularmerdiveni. Çıktıkça çıkar insan,
çıktıkça daha çok çıkmak
ister, çıktıkça çıkar. Ta ki artık tek adım
atmaya mecali kalmayana
dek...

ERHAN KORU

Derinlik Sarhoşluğu

Çözemediğim vurgununu sorgusu yok artık. Bendeki
derinlik sarhoşluğu sadece. Ne peşindeyim gidenin ne
de beklemekteyim geleni. Boylu boyunca uzanmış,
ayaklarımda gelip giden bir tuzlu su sadece. Üşümek
normali oldu için. Terlersem korkarım artık. Yüreğim
alıştı soğukluğa. Tekliğimin yankısı duyuluyor girip
çıktığım her bir odada. Minicik bir acı hatırlatıyor
benliğime kalbimin varlığını. İyi olanlardan o kadar
yoksun... Bitap kaldı zamanla olanlardan.
Bedenimden ruhuma sirayet bu hissizlik. Gözlerimin
takıldığı yerler, sadece boşluktan ibaret. Daldığım şey,
sadece derin sular artık. Medet bile aramıyorken
yaratılmış bakamaz gönlüm. Benden ileri gitti elimde
olmayanlar. Kendi irademle, belki de terk edildim.
Omuzlarım yük almadan ayıldım yaşadıklarımdan.
İmtihanımda gidilmeyen bir sınıırım kalmadı belli ki.
Öyle bir denemelik...

Var olamayanlara insanıyeti öğretmek için değil
yaratılmışlığım. Eser miktarda değil mi aynı ruhtan?
Üzerine kendi ruhumdan katamam.

MELEK ZEHRA BALCI

LEYLA BOZKURT

Hasret

Hasret esir almış insanın
bedenini
Kalbini sakatlamış, ruhunu
yakmış
Paramparça hayatına
tutunurken
Kıyısında ölüm kol
gezerken
Darmadağın ederken
sevdiğlerimi
Ne kaldı şimdi elinde
avucunda?
Çıkmaz sokaklarda bitti
değil mi sonunda?
Peki insan anlamadı mı hiç?
Hayat düğüm düğüm bi
bilmece
Yaşamak ise çözmesi zor bi
kördüğüm.

SİNEM ÇORLU

Tüh

Vazgeçmek treni...
kalktı çoktan
Geç kaldık.

MUHSİN ATAGÜL

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde
yayımlanan yazıların baskıcı
ve editör sorumlulukları
yazarlara aittir.
Yazarlar tarafından
önerilen fikirler,
derginin görüşüne
yanıtlanmayabilir.